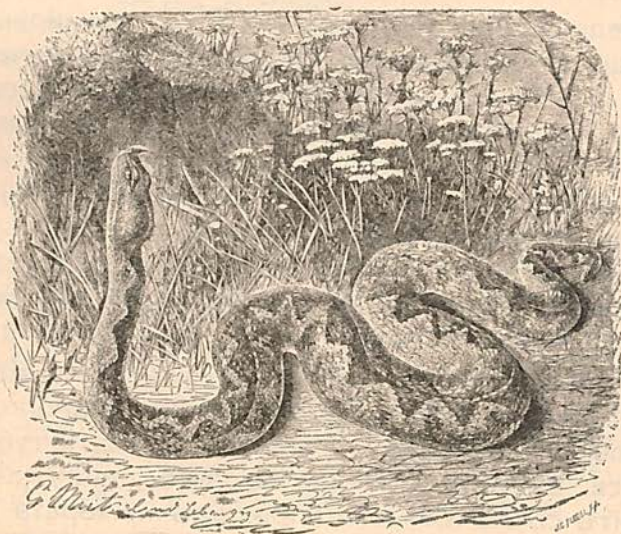

преследватъ жертвитѣ си, а ги начакватъ, ухапватъ ги и съ помоща на силната си отрова ги парализиратъ. Тѣзи отровни змии преследвотъ най много мишкитѣ, плъховетѣ и др. дребни гризачи. По рѣдко нападатъ на жабитѣ. Пепелянката и усойницата напада на мишкитѣ даже и въ дупкитѣ изъ земята, но ако имъ попадне къртица или малкитѣ ѝ, не имъ прощаватъ. Тѣзи отровни змии никога не нападатъ

Пепелянка (съ рогче на главата).

на човѣкъ, но когато по невнимание, ходейки изъ балкана или изъ храсталацитѣ, настѣпимъ нѣкоя отъ тѣзи змии, тѣ на часа ни ухапватъ. Ухапването отъ тѣзи змии е опасно и за човѣкъ, защото змийската отрова предизвиква отравяне на кръвта. Вкарването на отровата става съ помощта на два отровни жбъ разположени предно на горната челюсть. Самата отрова се образува въ специални отровни жлези, които се намиратъ отъ лѣво и дѣсно надъ горната челюсть, задъ очитѣ ѝ.

Ухапаниятъ отъ отровна змия трѣбва веднага да изгори раната, да я изрѣже, или да превърже силно надъ ухапаното мѣсто, така, че да спре дви-